

Vívó Híradó

A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM

8. SZÁM

1970. AUGUSZTUS

Az MTS Országos Elnökségének határozata

a vívó sportág helyzetéről és fejlesztésének feladatairól az olimpiai felkészülés tükrében

Az MTS Országos Elnöksége megvitatás után jóváhagyólag elfogadja a Magyar Vívó Szövetség előterjesztését a vívó sportág helyzetéről és fejlesztésének feladatairól.

Az Országos Elnökség úgy értékeli, hogy a vívósport nemzetközileg terjed, a versengés egyre erőteljesebbé válik. A magyar vívás korábbi nemzetközi eredményéhez képest némileg visszaesett, bár ma is a nemzetközi élmezőnyhöz tartozik.

A vívó válogatott keret munkájához, a központi olimpiai felkészüléshez az alapvető személyi és tárgyi feltételek (edzők, szakvezetők, táborozási lehetőségek, gépi berendezések, személyi felszerelések) az esetenként előfordult kisebb zavaroktól eltekintve - biztosítottak. Az olimpiai felkészülés a Magyar Vívó Szövetség elnökségének irányításával az MTS OT és a MOB határozata alapján beindult és az elfogadott program szerint folyik. Mindezek alapján a magyar vívósport hagyományait, lehetőségeit figyelembe véve, a sportág továbbfejlesztése és az eredményes olimpiai felkészülés érdekében az MTS Országos Elnöksége a következőket határozza:

1. A M. Vívó Szövetség elnöksége fokozott gonddal irányítsa és ellenőrizze az olimpiai felkészülést; támasszon magas követelményeket a felkészülési munkában, használja fel a sportág gazdag szakmai tapasztalatait, a sportolók versenyelőkészítésénél a tudományosan bizonyított és a gyakorlatban igazolt korszerű felkészülési elveket; fordítson különös gondot a kardvívás fejlesztésére.

Következetes, és határozott intézkedésekkel tartassa be a szocialista sporterkölcs normáit.

Az olimpiai felkészülés állásáról az MTS OT szakszövetségi és módszertani osztályával közösen az 1970. évi, majd az 1971. évi világbajnokságok után készítsen tájékoztató jelentést az MTS Országos Elnöksége elé.

2. A vívósportban különösen fontos szerepe van a jó nemzetközi kapcsolatoknak, a nemzetközi szövetségben végzendő sportdiplomáciai munkának, amelynek hatékonysága befolyással van az olimpiai és világbajnoki eredményekre is. Ezért a Vívó Szövetség elnöke dolgozza ki elképzelésait a sportdiplomáciai tevékenység eredményességének fokozására, határozza meg az 1972 és az 1976-os olimpiáig megoldandó főfeladatokat, és azt jóváhagyásra 1970. augusztus 31-ig terjessze az MTS hivatalvezetése elé.

3. A M. Vívó Szövetség elnöksége tegyen intézkedéseket a sportág vezetési színvonalának további javítására. Szervezetileg is biztosítsa a vívás fejlesztésében érdekelt társadalmi erők összefogását, a társszervekkel a szoros és harmonikus együttműködést, a meghozott határozatok eredményesebb végrehajtásának megszervezését és ellenőrzését, a bizottságok hatékonyabb irányítását és az ügyvitel javítását.

4. A magyar vívósport általános fejlődésében nehézségek mutatkoztak és mutatkoznak ma is. Az egyesületi edzőmunkát a személyi és tárgyi feltételek hiányosságai korlátozzák. Ezért az MTS Budapesti Tanácsának elnöksége és a M. Vivó Szövetség elnöksége az érdekelt sportegyesületi elnökségeket bevonva vizsgálják felül az olimpiai keretbe versenyzőket adó vívó szakosztályok edzői, technikai berendezési és anyagi ellátottságát és tegyenek intézkedéseket az edzőmunka személyi és tárgyi feltételeinek javítására. A megtett intézkedésekről az MTS Budapesti Tanácsának elnöksége és a M. Vivó Szövetség Elnöksége 1970 december 31-ig tájékoztassa az MTS Országos Elnökségét.

5. Meg kell vizsgálni a vívó sportág létesítmény helyzetét. Az MTS OT terv- és beruházási osztálya és az illetékes területi tanácsok az általános létesítményfejlesztési tervekben, valamint a felújítási és beruházási tervekben biztosítsák a vívás fejlődését, szakmai munkáját gátló központi és egyesületi terem-problémák fokozatos megoldását.

A negyedik öt éves terv keretében épülő munkacsarnokok közül nyolcban - Budapesten 3-ban és vidéken 5-ben - biztosítani kell a vívás teremigényeinek kielégítését. Meg kell vizsgálni a BVSC újonnan épülő vívóterme támogatásának lehetőségét, továbbá a Budapesti Vörös Meteor SC vívóterem építési szándékainak elősegítését.

6. Az MTS OT szakszövetségi és módszertani osztálya az olimpiai felkészülés szempontjából fontos edzések és versenyek megfelelő lebonyolításához az edzési és versenyprogramok koordinálásával, a differenciálás elvének érvényesítésével a vívósport számára a lehetőség szerinti optimális feltételeket biztosítsa.

A Budapesti Sportcsarnok vívótermét kizárólag a vívás rendelkezésére kell bocsátani és technikai berendezésével megóvására fokozott gondot kell fordítani.

7. A vívósport edzői ellátottsága a Testnevelési Főiskola nappali tagozatán végzett fiatal szakedzők munkába állásával az utóbbi években lassan javult, emelkedett a főfoglalkozásban működő edzők aránya. A sportág edzői ellátottsága azonban még ma sem felel meg a korszerű oktató-nevelő munka követelményeinek.

A sportág jövője, a soron következő olimpiákra való felkészülés sikere nagymértékben a vívó szakosztályok részére biztosított jól képzett főfoglalkozású edzőkön múlik. Ezért a Szövetség elnöksége fokozott figyelemmel készítse elő a beiskolázást a TF vívómesterképző nappali tagozatára, különös tekintettel a kardedzők arányának növelésére és a fiatal tehetségek beiskolázására. A M. Vivó Szövetség elnöksége az illetékes területi tanácsokkal és sportegyesületekkel együttesen gondoskodik arról, hogy a negyedik öt éves tervben kerüljön megtervezésre a megvalósításra 25-30 főfoglalkozású vívóedző beállítása, elsősorban a vidéki vívás gyorsabb ütemű fejlesztése érdekében.

8. A vívósport felszerelésének hazai gyártása nem teljesen megoldott. Jelentősek a rőmínőségi, mennyiségi és az árproblémák. Az MTS OT terv- és beruházási osztálya a M. Vivó Szövetség elnökségének bevonásával vizsgálja felül a felszerelések hazai gyártását, különös tekintettel az elektromos felszerelések gyártására.

A Népstadion és Intézményei Igazgatója az elektromos találatjelző készülékek gyártása mellett tegyen konkrét intézkedéseket az elektromos vívó felszerelések gyártására is.

9. A vívósport zavartalan olimpiai felkészülésének biztosítása érdekében a Népstadion és Intézményei Igazgatója gondoskodik a szükséges gépi berendezésekről, pástokról és tartozékaikról; az 1971 és 1972. évi beruházási és felújítási tervében azokat tervezze meg; a tatal edzőtáborban és a budapesti vívóteremben folyó edzések és versenyek igényeinek megfelelően.

1970-ben az MTS OT terv- és beruházási osztálya finanszírozásában 200 m/Ft értékben gyártson le új típusu kombinált (tör-párbajtör) találatjelző készülékeket.

Versenyről - versenyre

Rovatunkban az Univeriadéről szóló friss beszámoló mellett ezuttal elmaradásunkból igyekszünk behozni amit lehet: külföldi és hazai versenyekről szóló tudósításokkal. Némelyik ugyan, már ma meg lehetőségen "poros", de úgy véljük, mégis örömet szerzünk vele olvasóink közül mindazoknak, akik számoltartják, rendezgetik versenyek dokumentációját. Ehhez kívánunk ezuttal is segítséget nyújtani.

UNIVERSIADE 1970

Budapesti és tatal edzőtáborozás után augusztus 24-én indultunk Torinóba fegyvernemenként 5-5 tehát összesen 20 versenyzővel akiket egy csapatvezető - Polgár József, egy versenybíró - Cvikovszky Ferenc, és egy edző - én - kísértük.

A MALEV IL 18-as külön repülőgépen igen kellemes repülőt után érkeztünk meg Olaszországba, ahol már biztosítva volt a magyar csapat szálláshelye a CORSÓ LIONE-én fekvő COLEGGIO UNIVERSITARIO épületében. A magyar csapat minden tagjának külön szobája volt és a szomszédos kolégium ebédlőjében minden igényt kielégítő étkezést biztosítottak.

Az edzési lehetőséget az első naptól biztosították a szálláshelyunktól elég messze fekvő "Palazzo a vela" kiállítási csarnokban mely egyben a versenyek színhelye is volt. Kezdetben izgalmakat okozott az olasz autóbuszok pontatlansága de a magyar csapat mikrobuszával ez a probléma is megoldódott.

A stadionban megtartott igen látványos megnyitó ünnepség után megkezdődtek a versenyek. Vivásban 30 ország 148 férfi és 33 női versenyzője indult, hat nemzet köztük Magyarország is teljes csapattal.

A verseny elnöke az angol De Beumot, főrendezője az olasz E. Mangiarotti. A Direktoir Technik 3 tagját tilkos szavazással választották, a legtöbb szavazatot Cvikovszky Ferenc kapta. A Jury D'appel 4-bé Polgár Józsefet választották be.

Augusztus 27-én megkezdődtek a vivóversenyek és szeptember 5. tartottak, Versenyzőink a különböző számokban a következőképpen szerepeltek:

Férfi tőr egyéni: 67 induló

A selejtezőből Füredi Gábor 4, Kovács István 2 és Takács Antal 3 győzelemmel ment tovább.

II. fordulóból Füredi 5, Takács 3, és Kovács 3 győzelemmel ment tovább.

III. fordulóból, Füredi 4, - Takács 3 győzelemmel ment tovább Kovács 2 győzelmet aratott és ezzel kiesett a további küzdelemből.

Középdöntőből: Füredi 1 győzelemmel, Takács nagy küzdelem után 3 győzelemmel - tus aránnyal - kiesett.

A verseny végeredménye:	I. Romanov	5 gy.
	II. Sztankovocs	4 gy.
	III. Dabrowszky Pol.	3 gy.
	IV. Pinelli Ita.	2 gy.
	V. Liebovich URSS	1 gy.
	VI. Lisewszky Pol.	0 gy.

Férfi tőr csapat: Magy:Bulgária 11:5

László 2 gy.	2 v.
Kovács 3 gy.	1 v.
Takács 3 gy.	1 v.
Szlovenszky 3 gy.	1 v.

Magyar:Franciaország 9:6

Füredi	2 gy	2 v.
Takács	3 gy.	1 v.
Szlovenszky	2 gy.	2 v.
Kovács	2 gy.	1 v.

Magyar: Anglia 9:3

Füredi	2 gy.	1 v.
Takács	2 gy.	1 v.
László	2 gy.	1 v.
Kovács	3 gy.	-

A 4 között nagy küzdelemben kikaptunk a Szovjetunió együttesétől 8:7-re.

Győzelmek: Sztankovics 3, Leibovich 3, Romanov 1, Kotyesev 1 illetve Szlovenszky 3, Füredi 2, László 1, Kovács 1.

A III. helyért Magyarország-Olaszország 9:5

Győzelmek: Takács 4, Füredi 3, Szlovenszky 2, illetve Pinelli 2, Del Francia 2, Granieri 1.

Végeredmény:

- I. Szovjetunió
- II. Lengyelország
- III. Magyarország
- IV. Olaszország

Kard egyéni: 43 induló.

Selejtezőből Körmöczy 5, Tordai 5, Gerevich 5 győzelemmel ment tovább. Második fordulóból: Körmöczy 4, Tordai 5, Gerevich 3 győzelemmel ment tovább. Középdöntőből: Gerevich 1 győzelemmel (Körmöczy ellen) Tordai és Körmöczy 2-2 győzelemmel 1-1 tussal kiestek.

Végeredmény:

- I. Sidjék URSS 4 gy. holtverseny után.
- II. Maffei Ita 4 gy.
- III. Nazlinov URSS 3 gy.
- IV. Nowara Pol. 3 gy.
- V. Kaneczky Pol. 1 gy.
- VI. T. Montano Ita 0 gy.

<u>Kard csapat:</u> Selejtező: Magy.: Anglia 12:4,	Dr. Nagy	4 gy.	0 v.
	Szepesi	3 gy.	1 v.
	Körmöczy	3 gy.	1 v.
	Gerevich	2 gy.	2 v.
Magy.: Francia 6:9	Körmöczy	2 gy.	2 v.
	Szepesi	2 gy.	2 v.
	dr. Nagy	1 gy.	3 v.
	Torday	1 gy.	2 v.

Nyolc között Magyarország:Lengyelország 9:7. Körmöczy 4, Torday 3, Nagy 2, Gerevich 0, illetve Novara 3, Kaneczky 2, Birkowszky 1, Jagelszky 1.

Négy között: Magyarország:Franciaország 9:4, Körmöczy 3, Szepesi 3, Tordai 2, Dr. Nagy 1.

Első helyért: Szovjetunió:Magyarország 9:4 Szidják 3, Nazlinow 2, Bazsanov 3, Krovopuskov 1, illetve Dr. Nagy 3, Szepesi 1.

Végeredmény:

- I. Szovjetunió
- II. Magyarország
- III. Olaszország
- IV. Franciaország.

Női tör egyéni: 32 induló

Selejtezőből Simonfy 4, Károlyfi 4, Kollányi 4 győzelemmel ment tovább.

Második forduló: Simonfy 3, Károlyfi 4, Kollányi 3 győzelemmel ment tovább.

Középdöntő: Simonfy biztosan jutott a döntőbe, Kollányi és Károlyfi kiestek. Károlyfi igen közel állt a döntőbe jutáshoz, csak túsarányal esett ki.

Simonfy magasszínvonalu vívással nagy küzdelemben négyes holtverseny után, megnyerte a versenyt.

Végeredmény:

I. Simonfy Tóth Ágnes	Magyarország	3 gy.
II. Stahl	Románia	3 gy.
III. Skakolina	URSS	3 gy.
IV. Balon	Pol.	3 gy.
V. Chirkova	URSS	2 gy.
VI. Ceretti	Fr.	2 gy.

Női tör csapat: Magyarország:Franciaország 5:11	Harsay	2 gy.	2 v.
	Simonffy	1 gy.	3 v.
	Károlyfy	2 gy.	2 v.
	Kollányi	0	4 v.
Magyarország:Olaszország 12:4	Károlyfy	4 gy.	0 v.
	Harsay	3 gy.	1 v.
	Simonffy	3 gy.	1 v.
	Kollányi	2 gy.	2 v.

8 között Magyarország:Lengyelország 9:4	Sass	3 gy.	1 v.
	Simonffy	3 gy.	-
	Kollányi	1 gy.	2 v.
	Károlyfi	2 gy.	2 v.

Magyarország: Szovjetunió 5:8 Skakolina 3, Bjelova 3, Ivanova 2, illetve: Károlyffy 1, Simonffy 2, Sass 1, Harsay 1.

3. helyért Magyarország: Franciaország 9:6 Harsay 3, Károlyffy 2, Kollányi 2, Simonffy 2, illetve Josland 3, Piccard 1, Level 1, Ceretti 1.

Végeredmény:

I. Szovjetunió
II. Románia
III. Magyarország
IV. Franciaország

Párbajtőr egyéni bajnokság: 56 induló.

Selejtezőből: Osztrics 6, Erdős 4 győzelemmel tovább mentek, Muskowszky 2 győzelemmel kiesett.

2. fordulóból: Osztrics 3, Erdős 5 győzelemmel tovább ment.

3. fordulóból: Osztrics 3, Erdős 3 győzelemmel tovább ment.

Középdöntő: Osztrics 4, Erdős 3 győzelemmel döntőbe jutott.

Végeredmény:

I. Paramanow	URSS	hármás holtverseny után
II. Granieri	Ita	
III. Osztrics	Magyar	
IV. Brettholz	Sveic	
V. Kauter	Sveic	
VI. Erdős	Magyar	

Párbajtőr csapat verseny:

Selejtező: Magy:Tunézia 15:1	Muskovszky	4 gy.	-
	Varga	4 gy.	-
	Erdős	3 gy.	1 v.
	Osztrics	4 gy.	-

Magyarország:Cuba 9:6	Halmi	2 gy.	2 v.
	Muskovszky	1 gy.	2 v.
	Erdős	3 gy.	1 v.
	Osztrics	3 gy.	1 v.
Magyarország:Francia 10:4	Muskovszky	3 gy.	1 v.
	Varga	3 gy.	1 v.
	Erdős	2 gy.	1 v.
	Osztrics	2 gy.	1 v.

8 között Magyarország:Szovjetunió 9:7 Varga 3, Muskovszky 2, Erdős 2, Osztrics 2, illetve: Modzevszky 3, Valetov 2, Lumpszky 1, Paramonov 1,

4 között: Magyarország:Cuba 8:2	Varga	2 gy.	1 v.
	Erdős	2 gy.	1 v.
	Muskovszky	2 gy.	-
	Osztrics	2 gy.	-

Magyarország:NSZK 5:9 Beer 3, Miese 3, Hehn 2, Peter 1, illetve: Varga 2, Erdős 1, Muskovszky 1, Osztrics 1.

Tehát a magyar vivó csapat

- 1 első (Simonffy)
- 2 második (kard és párbajtőr csapat)
- 3 harmadik (Osztrics, tőr és női tőr csapat)
- 1 hatodik (Erdős Gábor)

helyével az induló 30 nemzet nemhivatalos pontversenye szerint a második helyen végzett a Szovjetunió mögött.

I. Szovjetunió	73 pont
II. Magyarország	30 pont
III. Olaszország	20 pont
IV. Lengyelország	18 pont
V. Románia	10 pont
VI-VIII Franciaország	7 pont
NSZK	7 pont
Sveic	7 pont
Cuba	7 pont

ezzel jelentősen hozzájárultunk a közel 100 tagu magyar sportdelegáció nemzetek sportversenyében elfoglalt 6 helyéhez.

Az eredmények kiértékelésénél feltétlenül figyelembe kell venni, hogy kb. 40 olyan ismert versenyző szerepelt Torinóba aki országa válogatottjával onnan egyenesen az ankarai világbajnokságra utazott. (Pl. Sidják, Nazlinow, Romanov, Sztankovics, Bielova, Chirkova olimp. és világbajnokok vagy az olasz, a lengyel vagy a Francia csapatok.)

Magyarország vivócsapatában viszont egyetlen olyan versenyző nem szerepelt, aki tagja az ankarai világbajnokságra utazó csapatnak. Vivóink ennek ellenére nem játszottak alárendelt szerepet kis szerepsével vagy több rutinnal lényegesen jobb eredmények születhettek volna hiszen az egyéni versenyek során Gerevich, Kollányi, Fűredi, Takács, Károlyffy, Torday és Körmöczy csak a középdöntőből estek ki, közülük az utóbbi 4 csak 1-2 tussal.

Külön ki kell emelni Simonffy Tóth Ágnes szereplését az erős mezőnyben aki technikai és taktikai tudása mellett küzdőképességéből is nagyszerűen vizsgázott. Kiemelkedő eredmény volt, fiatal párbajtőr csapatunk Szovjetunió elleni fiatal kardcsapatunk Lengyelek elleni győzelme, ahol a két legjobb teljesítményt nyújtó ember Varga és Körmöczy volt.

Reméljük, hogy ez az erős verseny hasznos tapasztalatokat jelent fiataljainknak és most még csak helyenként mutatott jó vívásukat később állandósítani tudják.

Őszintén meg kell jegyezni, hogy eredményesség szempontjából hátrányt jelentett, hogy csak egy versenybíró volt és az sem kétséges, hogy ekkora világversenyen, melyen 4 komplett öttagú vívó-csapat vett részt, kevés egy vívómester. A 11 napon keresztül tartó versenyen vannak versenyzők, akik versenyben vannak és vannak akik lesznek. Vannak olyanok akik már versenyeztek, de a csapatban ismét fognak, természetes, hogy más-más program szerint kell készülniük. Az edzések biztosításához valamint ahhoz, hogy a versenyeken saját és más országok versenyzőit esetleg azok edzéseit megfigyelhessük, fegyvernemenként 1-1 edzőre lenne szükség. Mivel az edzések és versenyek időben és sokszor helyileg is más helyen vannak, a sportfegyelem is jobban ellenőrizhető ha nem egy edző utazik a csapattal.

Zarándy Csaba
edző

Jubileumi Európa Kupa Heidenheimben

Heidenheim városa a X. Párbajtőr Európa Kupát 1970. április 3-4-én rendezte meg. A jubileumi verseny felszámában, mind külsőségeiben méltó volt a hagyományokhoz és igazolta a szakmai körökben kialakult nézetet, hogy ez a háromnapos verseny az év egyik legrangosabb párbajtőr eseménye.

Az idei nemcsak a rendezőség hanem az egész kis város lakossága igyekezett impozánssá, ünneppé avatni ezt a nagy párbajtőr fesztivált. Az újságok oldalakat szenteltek a fényképes tudósításoknak. Amerre jártunk, az utcák nemzetközi zászló díszben; a kirakatokban mindenütt török, maszkok és életnagyságu vívó fotók jelentették a fő dekorációt. Zsufolásig tele vannak a szállodák és amerre csak nézünk, a pályaudvaron, éttermekben vagy az utcákon, melegítő, vívózsákos csoportok üdvözlik egymást szamba véve, ki jött el, ki maradt távol ezuttal...

Az előzőes nevezések mindenesetre azt mutatják, hogy a csapatversenyben a számottevők közül csak Bukarest és Bruxelles csapatát nem indulnak, egyéniben pedig éppen hogy csucsra van kilátás, mert 260 nevezés futott be.

A verseny rendezősége mindenesetre elégedett lehetett, hiszen az 1953-ban "Heidenheimer Pokal" néven indított jelentéktelen egyéni versenye, majd az 1960-ban ehhez kapcsolt Európa Kupa igen népszerűvé tette és hasznossá vált mind a nyugati, mind a szocialista országokban, nemcsak mint évenkénti próba, mely keresztmetszetét adja az európai párbajtőrvívásnak, hanem annál a serkentő hatásánál fogva is, amely a különböző vívó klubok párbajtőr nevelői munkájában és csapatépítésében az elmúlt évtizedben megmutatkozott.

Mielőtt rátérnénk csapatunk idei szereplésére, a jubileum alkalmából engedjenek meg egy kis visszapillantást az eredménytáblázatra:

"Heidenheimer Pokal"

1953. Perret (Fr.)	1961. Dr. Breda (It.)
1954. Wolter (Lux.)	1962. Bárány (Magy.)
1955. Schumacher (Svájc)	1963. Dreyfus (Franc.)
1956. Losert (Ausztria)	1964. Rompza (NSZK)
1957. ---	1965. Nielaba (Lengy.)
1958. Muller (Fr.)	1966. Kulcsár (Magy.)
1959. Fänger (NSZK)	1967. Nielaba (Lengy.)
1960. Gnaier (NSZK)	1968. Smoliakov (SzU)
	1969. Nikancsikov (SzU)
	1970. Nikancsikov (SzU)

Európa Kupa:

1961. Legia Warsó	1966. OSC Budapest
1962. F.C. Göteborg	1967. Dynamo Minszk
1963. Racing C. Paris	1968. Dynamo Minszk
1964. OSC Budapest	1969. Dynamo Minszk
1965. OSC Budapest	1970. Dynamo Minszk

A fenti eredménytáblázat magyar mérlegét javítja a sok kitünő döntőbeni helyezés (Schmidt Préda, Erdős Sándor, Kulcsár stb. viszont rontja, hogy az OSC-n kívül, bár megfordult a HSE és a BVSC is Heidenheimben, az Európa Kupán számottevő eredményt ezideig nem értek el.

Hazánkat az idén az OSC, valamint a szövetség vivó csapatai képviselték. OSC.: Dr. Kausz, Kulcsár, Nemere, Dr. Préda, Dr. László. Az egyéni indulók: Schmitt, B. Nagy, Fenyvesi, Muskovszki, Elkísérték a csapatokat: Dr. Frenkl csapatvezető, Vass Imre, Tari István vívóedzők, Bárány Árpád versenybíró, ezeken kívül Gyarmati Mihály technikus és Váry Attila vivómester, mint versenybíró a rendezőség meghívására.

A csapatversenyen 19 résztvevő 5 csoportban kezdte a küzdelmet. Az OSC az V. csoportban Koppenhágával, Antwerpenrel és Milanoval került szembe. Az eredmények:

OSC-Koppenhága 11:5 (Kulcsár 4, László 3, Nemere 2, Préda 2 gy.)

OSC-Antwerpen 11:5 (Kulcsár 4, Nemere 3, Kausz 2, Préda 2 gy.)

OSC-Milano 10:6 (Kausz 3, Nemere 3, Kulcsár 2, László 2 gy.)

Az OSC tehát csoport elsőként került tovább, annál nagyobb volt a meglepetés, amikor kiderült, hogy a párosításban első ellenfélként Stockholmot hozta ki a verseny rendezőség. Az irreális párosításnak semmilyen logikai alapja nem volt, így ezt a manipulációt megóvta a magyar és a svéd csapat vezetősége, melynek helyet is adtak, így az OSC a Milano-Rouen mérkőzés győztesét, vagyis ismét Milanot kapta, hogy a legjobb nyolc közé jusson.

A megismételt találkozó váratlanul igen izgalmasan alakult és csak Kausz páratlan küzdenitudása, valamint Nemere magabiztos fölénye hozta vissza a vesztesre álló mérkőzést.

OSC-Milano 8:6 (Nemere 4, Kausz 2, Kulcsár 1, Préda 1 gy.)

A legjobb négy között az OSC már imponáló biztonsággal verte a nagy neveket felvonultató Warsó csapatát.

OSC-Warsó 8:2 (Nemere 3, László 2, Kulcsár 2, Kausz 1 gy.)

A döntőben tehát Minszk csapatával került szembe az OSC és az eredmény ellenére, a látottak alapján elmondhatjuk, nem volt esélytelen a győzelemre. A mérkőzések nagy része vezető magyar pozíció után egy találatlalt billent a szovjet fiúk javára és ha Kulcsár tudja hozni a formáját, ketten Nemerével eldönthették volna a győzelmet a maguk javára.

A csapatverseny során Nemere egészen kiválóan vivott, vitte magával a csapatot és még arra is teltt erejéből, hogy a találatarányra vigyázzon. Kausz és László vívását a biztonságra törekvés és küzdőképesség jellemezte, Préda vívását és eredményességét az edzésihiány erősen korlátozta. Kulcsár ez alkalommal nem tudott felnőni a feladathoz és bár nagyon akart, döntő akciói sorra eredménytelenek voltak.

OSC-Minszk 3:9 (Nemere 2, Kausz 1, gy. László 0, Kulcsár 0 gy.)

Az OSC csapata az eddigi három kupagyőzelme mellé most egy második helyet szerzett, amely az erős mezőnyben minden dicséretet megérdemel.

Az egyéni verseny 35 hetes csoporttal, vagyis 245 indulóval kezdődött. Már az első forduló "rázós" volt, hiszen a három továbbjutó, egyenlő győzelem esetén, találat-arány alapján juthatott tovább.

A két csoportos előmérkőzésből, László dr. kivételével, valamennyi versenyzőnknek sikerült a legjobb hatvannégy közé bekerülni. Az itteni eredmények:

Schmitt-Roshen 10:6, Fenyvesi Jacobs 7:10, B. Nagy-Melcher 10:7, Kulcsár-Johanson 10:4, Préda-Yung 4:10, Nemere-Wessel 10:5, Muskovszky-Csernyusevics 10:3

Ebben a fordulóban tehát kiesett Préda és Fenyvesi.

Eredmények a legjobb 32 között:

Schmitt-Trost 10:4, B. Nagy-Smoljakov 6:10, Kulcsár-Lillebeck 10:5, Muskovszki-Nemere 10:7

Ebben a fordulóban B. Nagy és Nemere vívásában az elfáradás jelei mutatkoztak, ez tünt a szemlélő számára kiesésük okának.

Eredmények a legjobb 16 között:

Schmitt-Lippe 10:4, Kulcsár-Behr 10:5, Muskovszky-Nikancsikov 9:10

Eredmények a legjobb 8 között:

Kulcsár-Jung 10:6, Schmitt-Smoljakov 10:9, Nikancsikov-Niese 10:5, Polzhuber-Rohlin 10:9.

A legjobb 4 közé tehát két magyar került. Ha Muskovszki Nikancsikov ellen nyerő állásban nem követ el taktikai hibákat, nagyon könnyen lehetett volna három is.

A döntő alakulását a táblázat mutatja:

tábla

Holtverseny: Nikancsikov-Schmitt 6:5

Végeredmény:

I. Nikancsikov (Szu) 2 gy. II. Schmitt (Magy.) 2 gy. III. Polzhuber (Au.) 1gy. IV. Kulcsár (Magy.) 0 gy.

A döntő nagy taktikai harccal indult. Ezt bizonyítja Schmitt kettős veresége Nikancsikovval, egyikük sem akarta még ekkor dülőre vinni a döntést. Sajnos Kulcsár kikapott Polzhubertől így az elsőségbe már nem igen tudott beleszólni; viszont ha utolsó mérkőzésén legyőzi Nikancsikovot, akkor Schmitt mögött övé a második hely. Kulcsár remekül kezdett, már 4:2-re vezetett, de ezután befejezései sorra nem sikerültek és vesztett.

Igy került ismét szembe egymással a nap vitathatatlanul legjobb két versenyzője, Schmitt és Nikancsikov. Mint várható volt, tartózkodóan kezdtek és hamarosan letelt a vívóidő. A felkerekítés után Schmitt egy hazard támadásra indult, mely ráesett ellenfele pengéjére, ki onnan ríposztolni és ezzel győzni tudott. Az utolsó akcióját a magyar fiú úgy magyarázta, hogy Nikancsikov sixth védését kerülendő csel flesztámadást indított, ellenfele azonban a sixth helyett quartot vett. Hát ezen mulott az utolsó találat.

A fárasztó három versenynap után elmondhatjuk: versenyzőink derekasan küzdöttek, a két második és egy negyedik hely ez alkalommal is igazolta a magyar párbajtőrvívás előkelő helyét a nemzetközi vívóéletben. Elmondhatjuk: jól esett az az elismerés sportküldöttségünknek mely egyrészt a vendéglátó heidenheimi polgárság részéről, másrészt nagy ellenfeleink a Minszki Dynámo minden tagja részéről felénk megnyilvánult.

Bárány Árpád
vívószakoktató

Kulcsár		D	D	D	0
Polzhuber	4		D	D	1
Nikancsikov	4	4		D	2
Schmitt	5	1	D		2

Nemzetközi férfi tőrverseny Szófiában

A Bolgár Vivó Szövetség kedves meghívásának tettünk eleget, midőn 1970. április hó 23-án 0 órakor elindultunk a budapesti Keleti pályaudvarról a Polónia express hálókocsijában. A meghívás értelmében két versenyzővel keltem utra: Czakkal Istvánnal, a Vörös Meteor fiatal tőrvívójával és Szakács Györggyel, aki idehaza a Honvéd színeiben versenyez. A reggel már Belgrádban ért bennünket - Innen kezdve egyre magasodó hegyek között száguldott velünk vonatunk. A Morava áttörés csodálatosan szép szűk sziklaszurdoka után délután 5 óra körül érkeztünk meg Szófiába.

Bolgár barátainkkal elkerültük egymást. Hosszas kézzel-lábbal való magyarázkodás után - hiszen egyikünk sem tudott bolgárul - sikerült eljutnunk a Balkantourist modern irodahelyiségeibe, ahol végre tudtak már szót érteni. Nagyon kedves hölgyek vettek körül bennünket és igen előzékenyen azonnal körtelefont indítottak annak kinyomozására, hogy tulajdonképpen hol is foglalt a Vivószövetség részünkre szállást. Így tudtuk meg, hogy a Diana Hotelben fogunk lakni. Közel félórás autózás során - miközben elhagytuk a várost, erdőségeken robogtunk keresztül és már azt hittük, hogy a világ végére megyünk, végre elérkeztünk egy modern városnegyedbe, melyről kiderült, hogy az 1968-as VIT alkalmából épült. Ma a sport céljait szolgálja, olyasmi, mint nálunk Tata, de lényegesen nagyobb méretekben.

Miután elfoglaltuk szobáinkat, rövidesen megjelent Janev sporttárs, a Bolgár Vivószövetség ujdonsült főtitkára egy németül tudó fiatalember kíséretében. Mindenesetre másnap a keletnémet küldöttséggel már szinte tökéletesen tudtunk beszélni. A főtitkár mély sajnálatot fejezte ki, hogy elkerültük egymást az állomáson és biztosított minket, hogy vendégszeretettelük kárpótolni fogják a dolgot. Ez sikerült is neki az elkövetkezendő napokban.

A szombati nap városnézéssel telt el.

Szófia igen szép és rendezett város. Nagy tisztaság uralkodik mindenütt és ami a legjobban tetszett, igen sok a fa, a park és az erdő, szinte a város belterületén is. Szófiára erőteljesen rányomja bélyegét a Vitosa - ez a 2200 m magas hegy, mely pár kilométerre a várostól délre magasodik havas ormaival - és amely a város minden pontjáról remekül látszik és állandó tájékozódási alapot nyújt az idegennek. Annyira lenyűgöző a hegy látványa, hogy megkértük bolgár barátainkat: a verseny után tegyék nekünk lehetővé, hogy gépkocsival felmehessünk rá. Ezt készségesen meg is ígérték.

Délben megérkezett a keletnémet küldöttség: Herter vezetésével négy vívó: Raschke, Pfeiffer, Schenkel és Meller. Sajnos, az ugyancsak meghívott lengyel delegáció lemondta részvételét, így másnap reggel ő külföldi és 22 hazai vívó részvételével kezdődtek meg a küzdelmek az Egyetemi Sportcsarnokban. Az előzetes technikai megbeszélés alapján 5 csoport alakult, ahonnan 4-4 vívó jutott tovább a VB rendszer szerint. Versenyzőink közül Szakács a negyedik csoportban a harmadik helyen ment tovább két 5:0-ás győzelemmel. A bolgár Dinitróvtól és Kavgardzsinszkitől egyaránt 5:3-as vereséget szenvedett, mindjárt az elején. Nehezen lendült bele a vívásba, de a későbbiek során megtalálta önmagát.

Czakkal az ötödik csoportba került. Első asszója során a bolgár Zsivkov ellen 4:3-as vezetésnél egy összecsapás során felrepedt a szemhéjja és hosszú percekig ápolásra szorult. Az orvos tanácsolta neki, hogy hagyja abba a vívást, ő azonban folytatni akarta a versenyzést. Természetesen a baleset rányomta bélyegét a későbbi szereplésére és ennek ludhatom be azt, hogy nem került be a hatos döntőbe. A Zsivkovtól elszenvedett 5:4-es vereség után három győzelemmel csoportelsőként jutott tovább.

Az állva maradt 20 vívót négy csoportba osztották, ahonnan 3-3 vívó jutott tovább a középdöntőbe. Czakkal a második csoportban, Szakács pedig a harmadik csoportban egyaránt 3 győzelemmel és egy vereséggel ment tovább. Különösen jól vívott Szakács, akinek két 5:1-es és egy 5:0-ás győzelme volt Zsivkov, Nikolov és Grecsenjev ellen. Egyetlen vereségét a német Mellertől szenvedte el, de így is csoportelsőként került a középdöntőbe.

A két hatos középdöntőbe 3 német, 2 magyar és 7 bolgár versenyző került. Szakács folytatta jó szereplését és Schenkelt 5:3-ra, Grecsenjevet 5:0-ra, Kavgardzsinszkit 5:2-re, Todorovot 5:3-ra győz-

te le, s csak miután így biztosította helyét a döntőben, szenvedett egy már érdektelen vereséget, Zsikovtól 5:3 arányban. Schenkel mögött - akinek ugyancsak 4 győzelme volt - csoportmásodikként került a hatos döntőbe.

Nem így Czakkal, akit ebben a fordulóban már erősen zavart az időközben bedagadt szemsérülése. Bár Begov ellen 5:1-es győzelemmel kezdett, ezután három vereség következett: Raschke ellen 5:0, Malcsev ellen 5:2 és Meller ellen 5:3 arányban maradt alul. Ezután a legjobb bolgár versenyzőt, Dimitrovot 5:4-re legyőzte, de két győzelme nem volt elegendő a döntőbe jutáshoz. Amennyiben az utolsó mérkőzés során a német Meller legyőzte volna a bolgár Malcsevet, úgy hármas holtverseny alakulhatott volna ki és ez esélyt adott volna Czakkal továbbjutásához - azonban a német fiu egyáltalában nem igyekezett, így a bolgár vívó jutott simán a döntőbe.

Ünnepélyes keretek között, de gyér számu közönség előtt kezdődött a döntő. A három német fiu (Raschke, Schenkel és Meller) körbeverte egymást, míg a bolgárok párharcából Zsikov került ki győztesen. Szakács Gyuri jól kezdett: 5:0-ra verte Schenkelt, majd 5:4-re Zsikovot. Ezután kikapott Raschketől 5:1-re, aki egymás után szerezte győzelmeit, 5:4-re verte Malcsevet, majd újra vereség következett Meller ellen 5:2. Az élen a két német fiu került holtversenybe 4-4 győzelmével, melyből Raschke 5:3 arányban került ki győztesen Meller ellen. A harmadik helyre Schenkel és Szakács került egyaránt 3-3 győzelemmel és a bolgár versenybírószám jobbnak ítélték az alapján a német fiu hozta ki győztesnek, de ezt a határozatukat megóvtam azzal, hogy a nemzetközi szabályok szerint az 1-3 helyezést nem lehet indexszám alapján eldönteni, hanem le kell vitatni a holtversenyt. Óvásomnak helyt is adtak így Szakács Gyurinak alkalma adódott vivni a harmadik helyért - és percek alatt 5:1-re győzte Schenkelt, ezáltal biztosította helyét a dobogón.

Igy alakult ki a végső sorrend:

1. Raschke NDK, 2. Meller NDK, 3. Szakács, 4. Schenkel NDK, 5. Zsikov, 6. Malcsev.

A versenyrendezés az indexszámok alapján megállapította a további sorrendet is, eszerint 7. Begov, és 8. Czakkal.

Az ünnepélyes eredményhirdetés után vendéglátóink gépkocsival kiszállítottak bennünket Simeonovkába, mely a Vitosa hegy oldalában épült népi jellegű kirándulóhely - ott baráti vacsorával láttak vendéggül. A magaslati hely a mi Panoráma vendéglőnknek felel meg: lábunk alatt terült el az esti kivilágított Szófia teljes szépségével. Különösen fényessé tette a kivilágítást az, hogy bolgár barátaink aznap ünnepelték a husvétot - tekintve hogy naptárjuk eltolódik a miénkhez képest - és ez az ünnep náluk különösen nagy esemény.

Másnap délelőtt elbucsuztattuk a repülőgéppel utazó német küldöttséget, délután pedig házigazdáink igéretükön hűen, gépkocsival felvittek bennünket a Vitosa tetejére - ha nem is 2200 méterig, csupán 1800 méterig, ahol gyönyörködhetünk a világhírű "Aranyhid" nevű kőfolyásban, mely többmillió éves lávakitörés maradványaként hatalmas, háznagyságu kerekreoktatott kövekkel jelzi többszáz méteres hosszúságban a vadul lezuduló patak útját.

A kilátás a Vitosa tetejéről, mondanom sem kell, lenyűgöző. Nemcsak a város terül el teljes nagyságában előttünk, hanem a közel 100 km. hosszúságban egészen a tengerig huzódó Balkán hegység vadon sziklaszirteivel is. A nap szinte kánikulai meleggel tüzi reánk - és tőlünk párszáz méterre vakítóan csillog a hó. A levegő kristálytiszt - nem hatol fel ide a város füstje. Nagyon sajnáljuk, hogy vissza kell indulnunk...

És másnap kedden délelben, amikor beszállunk a Polónia express hálókocsijába és elbucsuunk bolgár barátainktól - egy kellemes tura emlékeivel szívünkben vághatunk neki a másfél napos vonatkozásnak.

Durkó Etele

SZÖVETSEGI ÉLET

A Magyar Vívó Szövetség elnöksége üléseln rendszeresen foglalkozik a sportág problémáival, A rendszeres munkának ugyszólván minden területen meglátszik már az eredménye.

Minden külső méltatás helyett, betekintést kívánunk nyújtani olvasóinknak ebbe a tevékenységbe, s ezuttal megkezdjük az elnökség előtt szerepelt anyagok közlését. Szolnok és Zala megye vívósportjáról, valamint az MVSZ technikai bizottságának beszámolójáról adunk tájékoztatást mostani lapszámunkban - a későbbiekben pedig rendszeresen folytatni kívánjuk a most megkezdett munkát,

SZOLNOK MEGYE VIVÓSPORTJA:

A vívás megyénkben a felszabadulás után 1949-ben a Szolnoki MÁV vívószakosztályának megalakulásával indult el. A magot három SPOTIT végzett vívóedző és két élvonalba tartozó versenyző képezte. Ezekből alakult a MÁV kard és tőr csapata és fejlődött ki mellettük az új vívónemzedék. Törökszentmiklóson 1957-ben alakult meg a MÁV vívóiskolája.

Karcagon 1965-ben Uttörő Szakkör alakult, amiből kifejlődött a Karcagi Vörös Meteor vívószakoszt. Ezek a szakosztályok jelenleg az alábbi elnevezés alatt működnek:

- Szolnoki MÁV Vívó Szakosztálya
- Törökszentmiklósi Kinizsi Vívó Szakosztálya
- Karcagi Vörös Meteor Vívó Szakosztálya

Eredményesség szempontjából Szolnokon 15 I. oszt., 14 II. o. 17 III. oszt., 29 IV. oszt. és 35 kezdő képviseli a szakosztályt.

Törökszentmiklóson 8 III. oszt., 8 IV. oszt. és 27 kezdő.

Karcagon 8 IV. oszt. és 25 kezdőből áll a szakosztály.

A megyénkben a vívók összlétszáma: 186 fő. Ebből felnőtt: 20 fő, junior 10 fő, lífi 50 fő és egyéb 106 fő.

A Szolnoki MÁV erős bázisszakosztály. Párbajtőr csapata 12 éve az I. osztályban van. Férfi és női törccsapata két éve van az I. osztályba. A folyó évi felnőtt bajnokságon elnyerte a Vidéki Kupa Vándordíját, 1969-ben az utánpótlás seregszemlén megnyerte a Legjobb Vidéki Nevelőegyesületek részére kiírt vándorkupát. - Egyénileg B. Nagy Pál olimpiai csapatbajnok, Németh Ilona az "A" válogatott keret, Danics Ferenc az utánpótlás keret tagja.

A Törökszentmiklósi Kinizsi nevelő szakosztály. Mindeztideig terem és költségvetési nehézségekkel küzd. Problematikus fenntartása. Az elmúlt időszakokban néhány igen jó vívót nevelt (Vajna Edith) stb. Ez év megyei versenyeken már értékes helyezéseket szereztek, két vívójuk a kiválasztó versenyek során az országos bajnokságig jutott el.

A Karcagi Vörös Meteor minimális költségvetéssel, egy lelkes aktív, Sella Magda által létrehozott nevelő szakosztály. Megyei uttörő és lífi versenyeken már értek el helyezéseket; legutóbb egy versenyzőjük az országos kiválasztó versenyekig is eljutott.

A Megyei TS a Szolnoki MÁV Vívó Szakosztályát az MTS OT 23/69. sz. határozata szerint a differenciált fejlesztési elv alapján támogatja. Ugyan ez mondható el a Szolnoki MÁV SE Elnökségéről is. A szakosztály költségvetése 1969-ben 130.000 Ft volt. Ehhez a Megyei TS felszerelésre 25.000 Ft külön támogatást adott. 1970-re a szakosztály költségvetése 160.000 Ft, amihez még rendelkezésre áll a tagdíjbevétele, s ez kereken 15.000 Ft.

A szakosztálynál 4 mellékfoglalkozású edző működik.

Villamos felszerelése mindössze 1 db jó találatjelző gép 4 dob és 2 fémpást. (Több selejt gép és dob.)

Edzéseit két gimnázium tornatermében tartja. Eltekintve a szerződési nehézségektől, a termék vívás szempontjából nem megfelelőek. Mindkét terem kicsi, a parkettek lakkozottak, ami a vívók lábmunkáját igen megnehezíti. Versenyek rendezésére kicsiny területük miatt a tömegek befogadására alkalmatlan, s ha mégis ilyet kell rendeznünk, úgy igen sok utánjárással a Közgazdasági Technikum korszerűsítésének termét használjuk.

A törökszentmiklósi szakosztály tavalyi költségvetése 5.000 Ft volt. Az idén a V. Meteor keretéből átkerült a Klnizsi SE-hez, ahol némileg javult a helyzete, mert költségvetését felemelték 9.000 Ft-ra, s remény van a további támogatásra is.

Az oktatást egy mellékfoglalkozású edző és egy tiszteletdíjas társadalmi edző (jelenleg segédoktatói tanfolyamot végez) látja el.

Két használt régi párbajtőrgeppel rendelkezik.

Az edzéseit más sportággal közösen egy iskolai tornateremben végzi.

A Karcagi Vörös Meteor évi költségvetése 2.500 Ft. Az edzői tisztséget társadalmi munkában Saller Magda pedagógusnő végzi, aki szakköri tiszteletdíjat kap.

Az edzések helye a karcagi Kulturház, melynek termét térítésmentesen veheti igénybe.

A megyénk versenybírók szempontjából jól áll. Jelenleg 1 országos, 4 I. osztályú, 6 II. oszt., 18 III. oszt. és 22 gyakorló versenybírónk összesen tehát 51-en vannak. Megyénkben csaknem minden vasárnap van versenyünk, s ezeket versenybíróink jól látják el. A bírói utánpótlást Platényi Mihály edző által vezetett versenybíróképző tanfolyam útján biztosítjuk.

A megye évenként 25 vívóversenyt rendez. A városi szövetségek 4-5 versenyt bonyolítanak le. A versenynaptárunk kezdőknek, úttörőknek, középiskolásoknak maximális versenylehetőséget biztosít. Kezdők részére már novemberben megrendezzük az ún. "forma"versenyt, ahol a láb munkát, a meghívási helyzeteket és a gyorsan végrehajtott egyenes szurást bíráljuk el. Az Úttörők részére alapításra kerül egy "Úttörő Kupa" vándordíj, az iskolák csapatai által elért legtöbb pontszámot jutalmazó díj. Középiskolások részére egyéni és csapatbajnokságokat rendezünk az elmúlt évben alapított "Középiskolás Vívó Kupa" vándordíj elnyerésére. Az ifi. csapatok részére "Józsa" ifi. vegyes országos csapatversenyt írunk ki mindhárom fegyvernemre.

Kettős versenyeket a nyugodt légkör, a nevelési érdek szempontjából nem tartunk.

Kapcsolatunk a megyei TS-sel igen jók. A TS a vívást mint kiemelt sportágot kezeli és a differenciált fejlesztés elvét érvényesíti.

A Magyar Vívó Szövetséggel való kapcsolatunk az utóbbi időben fejlődőben van. Az elnökség részéről Czvikovszky sporttárs a helyszínen tájékozódott problémáinkról. A Vívószövetség segítőkészségére vall a "Vidéki Bizottság" megalakítása. Együttműködésünk remélhetőleg megállítja a vívósportunk további sorvadását.

Szentistvány József
szakszöv.eln.

Zala megyei vívó élet

Zala-megyében szervezett vívás csak a felszabadulás után kezdődött meg. Azelőtt vívóoktatás csak a honvédség keretén belül (Nagykanizsa) és gimnáziumokban (Zalaegerszeg), valamint a Keszthelyi agrártudományi főiskolán folyt. (Nagykanizsai volt az öttusázó Orbán Nándor és a párbajtőröző Székelyhidy T. is.)

Felszabadulás után a volt MAORT SE megalakította a vívó szakosztályát, de két évi működése után (1946-48) feloszlatták.

Néhány lelkes sportbarát 1952-ben megkísérelte életre hívni a szakosztályt, résztvettek az akkor megrendezett "Bányász" bajnokságon, ahol két I. és egy II. helyezést értek el. Mindez dacára nem alakulhatott meg a szakosztály.

A vívás újraélesztésére 1958-ban újból próbálkoztak a szakosztály kialakításával. A nagykanizsai "Posta" keretén belül először csak saját szórakozásukra "vívogattak". 1959-ben öbelőlük alakul meg a Nagykanizsai VTE, de most már szervezettebb formában, Szabó János szakedzővel a rendszeres oktatás is. Az edzésekre fordított idő azonban minimális volt. Heti egy edzés. Ennek ellenére a lelkes munkának eredménye, hogy vívóink a versenyeken minősítéseket szereznek. Mivel a város nem rendelkezik felsőoktatási intézményekkel, a lemorzsolódás meglehetősen nagy méreteket ölt. Az akkor kezdett gárdából aktívan ma már, csak négy vívó tevékenykedik. Két aktív versenyzője Horváth György és Perlak Lajos ma is versenyez, Csikos Sándor elvégezve az edzőképzést Zalaegersze- gen kb. 40 fős. vívó munkáját irányítja, Kiss György segédoktató Szabó János nyugdíjba vonulása óta (1969 XII. 31.) a nagykanizsai fiatalokat tanítja.

A jelenleg működő egyesületeknél (Zalaegerszeg és Nagykanizsa) a létszám kedvező. A termék látogatottsági állaga edzésenként 25-30 fő. Ezek között 4-5 versenyzőnk van. Így Nagykanizsán 4 vívónk III. o. kard versenyző és három III. o. női törversenyző van. A többi kezdő, illetve IV. o. versenyző.

Zalaegerszegen még nem minősültek a versenyzők. (Még csak rövid ideje működnek) Létszámuk zömmel leány.

Edzési napok mind két helyen heti 2-2 nap.

Az edzések színvonala jó, annak ellenére, hogy fiatal oktatók működnek. Az edzési lehetőségek kedvezők, mivel a klubok a bérleményekért súlyos anyagi felelősséget vállalnak. Az edzési helyek a kívánt oktatási követelményeket messze kielégítik.

Az edzők anyagi megbecsülése kielégítő. A sportkörök igyekeznek a lehetőségekhez mérten a legmagasabb bért fizetni. A hathatóssabb oktatás érdekében kívánatos lenne főfoglalkozású edző biztosítása.

Az egyesületek és vezetők a szakma segítségén kívül minden támogatást igyekeznek megadni. Nálunk nem mostoha sportág a vívás. Általánosságban a hozzáállást pozitívan kell értékeljük. Sajnos, mivel a vívás zalában még nem eresztett mélyebb gyökeret, idősebb hozzáértő aktivistákat nélkülöznek egyesületeink.

A költségvetéseket a vívás érdekeinek megfelelően állapítják meg. Erősen figyelembe veszik a szakosztályok által befizetett tagdíjakat, ami fejenként 20 Ft tesz ki.

Klubjaink az általuk vállalt versenyeket lelkiismeretesen megrendezik, sajnos a részvétel, az indulók száma rendszerint alacsony.

A Zala-megyei TS vezetői olyan támogatásban részesítik a vívást, mely magyaros jellegét, a kard nagyszerűségét van hivatva biztosítani. Kiemelt sportágként tartják nyilván.

Lelkes hozzáállásukkal létre hozták az 1970. évi 14-15 évesek nyári vívó táborát, s annak a költségeit 80 %-ban vállalták. Az éves költségvetéseknél mindenkor igen jó anyagi támogatást biztosítottak és jelenleg is biztosítanak. Ezáltal vált lehetővé 1967-ben a 14-15 évesek, valamint a 16-17 évesek kiválasztó versenyének a megrendezése. 1968-ban Zalaegerszegen a területi junior bajnokságot és 1969-ben a 14-15, majd a 16-17 évesek területi kiválasztó versenyét rendeztük meg. A versenyek színvonala maga a rendezés is kielégítette azt az igényt, amelyet a nagymultú egyesületek támasztottak a szervezőkkel szemben.

A Megyei TS irányító munkája minden tekintetben elismerésre méltó.

Helyzeti hátrányban van a megye vívó-sportja, mivel nem rendelkezik felsőoktatási intézménnyel, s így a tanulók középiskolai tanulmányaik befejeztével szétszóródnak, elszármaznak a megyénkből. Így vívó sportunk inkább tömegsport, mint minőségi sport. Célunk azonban a minőség fejlesztése is. Ezért szélesítjük tömegbázisunkat, különös gonddal a munkás fiatalokra. Célunk legalább még egy városban vívós szakosztály létesítése újabb edzők, lehetőleg főfoglalkozású edző beállításával. A megye vívó társadalmi aktivistáinak bázisát szélesítjük, hogy ezzel a szakszövetségek munkája is megjavuljon.

Kérjük a Magyar Vívó Szövetség elnökségét, hogy vívósportunk felfejlesztése érdekében az alábbi támogatást szorgalmazza:

1. Járja ki az MTS-nél, hogy Zalában főfoglalkozású edzői státusz legyen.
2. A végzős TF hallgatók közül testnevelő tanárként olyan hallgató kerüljön a megyénkbe, aki vívás oktatására is képes.

3. Kérjük a szakfelügyelő, vagy más mesteredző időnkénti látogatását megynkpe, hogy edzőinket szakmai továbbképzésben részesítse, és vivóink munkáját elősegítse.
4. A megyei vivótáborban résztvevők közül 1-1 fő különösebb megkötöttség nélkül helyet kapjon a központi táborokban.

Horváth György és Bálint Károly
ZM. Vivó aktívái

JELENTÉS

A Magyar Vivó Szövetség Elnökségének a Technikai Bizottság munkájáról és a vivó-sport technikai felszereltségének kérdéseiről

Köztudomásu, hogy a vivósport technikai felszerelésekkel való ellátottsága nagy általánosságban igen gyengének mondható. Meg kell állapítani azt is, hogy a jobb ellátottság kérdése nem függ és nem függött kizárólag anyagi természetű kérdésektől, hanem jórészt az ipar hozzáállásától és az importtal kapcsolatban jelentkező adminisztratív nehézségektől is.

Ha a felszereléssel való ellátottság kérdését vizsgáljuk, élesen szét kell választani a válogatott keretek ellátottságát, a vivóegyesületek ellátottságától.

A válogatott keretek ellátottságához szükséges anyagi eszközöket az MTS központilag igen jelentős mértékben biztosította. Ennek következményeképpen az itt jelentkező elmaradás elsősorban a találatjelző berendezések terén mutatkozik meg, mert azokat hazai gyártásból igyekeztünk biztosítani, de nem állt rendelkezésre olyan vállalat, amely a megfelelő minőséget szocialista szektorban folyamatosan biztosítani tudta volna. A beszerzések tehát az 1959. évi VB és az 1964. évi ifjúsági VB-re történtek meg, amikor a minőséget az igényekkel össze lehetett egyeztetni. 1964 óta egy alkalommal - 1968-ban - szereztünk be újabb találatjelző gépeket, számszerint 5 db-ot, ezek azonban még a mai napig sem működnek.

Az elmúlt esztendőben a Népstadion és Intézményei kb. nyolc évi huza-vona után vállalkozott az Öt-tusa VB-re párbajtőr találatjelző készüléket gyártani és ezek végre mindenféle szempontból elérték a követelményeket. F. évben a Népstadion és Intézményei a kombinált találatjelző gép prototípusát is elkészítették és vállalták, hogy 20 db-ot ebből még f. év végéig leszállítanak. Azt mondhatjuk tehát, hogy nyolc éves állandó harc és küzdelem eredményeképpen eljutottunk oda, hogy az 1972. évi olimpiára megfelelő találatjelző berendezéssel készülhetünk fel.

Itt hívom fel azonban hangsúlyozottan a figyelmet arra, a veszélyre, hogy a technika fejlődése során rövid időn belül ezek a gépek is elavulhatnak és miután a Népstadion és Intézményei nem profil-vállalat erre az iparcikkre, feltehetően néhány év múlva ismét a helyzet rosszabbodásáról kell beszámolnunk.

A válogatott keret elektromos fegyverekkel való ellátását a tőr és párbajtőr pengék vonalán kizárólag importból biztosítjuk. Az import rendkívül komplikált utját az MTS az elmúlt két évben valamivel megrövidítette, de az még mindig olyan bürokratikus, hogy alig van kilátás arra, hogy a szükséges és általában kielégítő mennyiségű vivópenge időben, s folyamatosan, megfelelő minőségben rendelkezésre álljon. Tárgyalásaink eredményeképpen végleges ígéretet kaptunk az MTS-től arra, hogy a beszerzendő mennyiséget a szállító cégeknél átvehetjük és kiválogathatjuk erre vonatkozó tervezetet csupán időben kell a Terv- és Beruházási Osztályra leadni.

Itt arra hívom fel a figyelmet, hogy a múltban már történt egy-két kísérlet a helyszíni átvételre, de azok eredménye nem mondható egyértelműen jónak. Miután az átvétel kérdése és általában a minőség kérdése a versenyzők részéről igen sok szubjektív megítélést tartalmaz, javasolom, hogy a minőségi átvétel kérdését a válogatott kerettel és a vezető edzőkkel tárgyaljuk meg és kérjük a versenyzők közreműködését is.

A sportegyesületek ellátottságának kérdése egészen más szempontból kerülhetnek megítélésre. A sportegyesületek általában igen korlátozott anyagi lehetőségekkel rendelkeznek. Éppen ezért számukra elsődrendű fontosságú volna, hogy a kevés anyagi eszközből jó minőségű és olcsó felszerelést kapjanak.

A hazai ipar bizonyos sportcikkekből jelentős mértékű exportot bonyolít le. Ezeknél a cikkeknel a gyártó cég megfelelő érdekeltsége következtében a gyártás folyamatossága, sőt bizonyos mértékig a minősége is biztosítva van, a gyakorlatban azonban, miután a hazai felhasználás lényegesen kevesebb az exportnál, így az exportból visszamaradt mennyiség kerül a hazai piacra.

Jelentős vivófelszerelésből azonban nincs export megrendelés, ennek mennyisége olyan kevés, hogy a gyártó cégek nem érdekeltek a folyamatos piaci igény kielégítésében. Természetes az is, hogy különösen ezeknél a cikkeknel az árak a kis mennyiség miatt aránytalanul magasak. Elektromos vivófelszerelést ugyyszólván kizárólag egy magánkísiparos gyárt, akitől az egyesületeknek a rendelkezések miatt is vannak beszerzési nehézségeik.

A hazai vivófelszerelést gyártó cégekkel, a kereskedelmi vállalatokkal, az MTS illetékes osztályával, sőt a gyártó céggel felügyeleti hatóságaival is az elmúlt évtized során rendszeresen konzultáltunk és kérdéseinknek igyekeztünk érvényt szerezni, meg kell vallani kevés, inkább csak kampányszerű eredménnyel.

Legutóbb az MTS Elnökségének az olimpiai felkészüléssel kapcsolatosan hozott határozata alapján Terv és Beruházási Osztályon újabb megbeszélés jött létre az ipar és kereskedelem képviselőivel. Ez alkalommal ígéretet kaptunk, hogy a TRIAL Sport- és Hangszer Nagykereskedelmi Vállalat az ujonnan renovált Muzeum krt-i boltjára fogja profilrozni az összes vivócikkeket, hogy mód legyen annak folyamatos figyelemmel kísérésére, hogy hol jelentkeznek hiányok. Az ipar képviselői pedig ígéretet tettek a minőség javítására és a hiányok kiküszöbölésére.

A Népstadion és Intézményei képviselője is részt vett ezen a tárgyaláson és ígéretet tett arra, hogy egyrészt még f. évben beindítja a szuróhegy gyártást, valamint már jelenleg képes testvezetékeket és különböző dugaszolókat, konnektorokat gyártani. Azt is megbeszéljük, hogy a Népstadion és Intézményei a válogatott keret szükségletén felül gyártott mennyiséget a Sport- és Hangszer Nagykereskedelmi Vállalaton keresztül piacra dobja.

A vivóegyesületek felszerelési kérdéseivel kapcsolatban arra szeretném felhívni a figyelmet, hogy a kereskedelem szempontjából az igények lökés-szerű jelentkezése azért vet fel problémákat, mert készleteik folyamatos forgása a vállalat és a dolgozók közvetlen érdeke.

Éppen ezért raktári készletek növekedésének elkerülése végett, a vállalatok nem rendelnek csak olyan mennyiséget, amelynek eladását biztosítva látják. A lökésszerűen jelentkező igények tehát törvényszerűen hiányokat idéznek elő az üzletekben. Javaslom, hogy a vivóegyesületek évi sportszer igényeiket lehetőleg az előző év III. negyedévében állítsák össze és közöljék a kereskedelmi vállalattal, esetleg összesítve az MVSZ vagy BVSZ útján, ezzel biztosítani lehetne az igények jobb kielégítését.

A találatjelző berendezések jelenlegi helyzete:

Kombinált találatjelző gép	13 db	évjárat 1960-64-68
Tőr találatjelző gép	17 db	évjárat 1959-64
Párbajtőr találatjelző gép	18 db	évjárat 1959-69
vivódob	44 db	évjárat 1959-65
Magaslámpa	7 db	évjárat 1959-64
Tusjelző ber.	9 db	évjárat 1964
Eredmény-tábla	11 db	évjárat 1969
Fémpást	20 db	évjárat 1968-69
Igelltpást	20 db	évjárat 1968

1970. évre tervezett beszerzés:

Kombinált találatjelző gép 20 db
Fémpást 8 db

1971-re tervezett beszerzés:

Kombinált találatjelző gép 12 db
Magaslámpa és tusjelző ber. 12 db
Fémpást 12 db

Ezenkívül természetesen tervezzük a meglévő berendezés, elsősorban a felső vezetékek és dobok felújítását is. Az akkumulátorokat teljes egészében ki kívánjuk iktatni. Amennyiben a jövőben világbajnokság, vagy ifjúsági világbajnokság rendezését vállalnánk, akkor megfelelő számú akkumulátort bérlet formájában fogunk biztosítani.

A Technikai Bizottság munkája:

A Technikai Bizottság munkáját rendkívül nehéz körülmények között végzi. Már több ízben hangsúlyoztam, hogy a Technikai Bizottság által elvégzendő munka 90 %-a kizárólag munkaidő alatt végezhető. A TB társadalmi aktivái kizárólag munkaidő után tudnak rendelkezésre állni, ezért velük kizárólag a versenyek és a munkaidőn kívül lebonyolított budapesti edzések során jelentkező feladatokhoz tudok segítséget kapni.

A Népstadion és Intézményei illetékeseivel, az ott folyó gyártási és javítási munka irányítóival, a sportszereket gyártó vállalatokkal, a kereskedelmi vállalatokkal és az importot bonyolító vállalatokkal kizárólag munkaidő alatt lehet érintkezni.

Ennek a munkának az elvégzése kizárólag rám és Gyarmati Mihályra hárul.

A Nemzetközi Vívó Szövetség Technikai Bizottságában végzett munkám is többreüti. A TB Elnöke rendszeres tájékoztatást küld, legtöbbször levélmásolatok formájában, azokról a javaslatokról és igényekről, valamint észrevételekről, melyeket a különböző országok nemzeti szövetségesei, valamint gyártó cégei hozzánk intéznek. Debeur ur elvárja, hogy ezekre a kérdésekre vonatkozó álláspontomat vele közöljem. Drakenberg ur pedig a bizottsági kérdésekkel kapcsolatban követi ugyanezt a módszert. Minden egyes VB, vagy ifjúsági VB után részletes jelentést kell készítenem az ellenőrzés során tapasztalatról, természetesen az ellenőrzés eredményének statisztikai feldolgozásával együtt. A TB-ban jelenleg Debeur uron kívül csak én foglalkozom gépek hitelesítésével is, a VB-ben és ezért igyekeznek ezt a munkát is velem végeztetni.

MVSz Elnökség

FÉNYSZÓRÓ

rovatunkban Bárány Árpád kitűnő sorozatát folytatjuk, ezúttal "A bemelegítés és versenykezdés" címmel s a jelzett téma alapos tárgyalásával.

Vívásoktatás

A bemelegítés és versenyzés

Régi versenyzői tapasztalat, hogy idegi és fizikai teljesítőképességünk nem kielégítő, ha a vívást minden előkészület nélkül kezdjük meg. Az izmok merevsége miatt a szurások és vágások rövidék és pontatlanok lesznek, a lábmunka könnyedsége helyett egyensúly zavarok lépnek fel, a még dekoncentrált figyelem és idegrendszeri tevékenység miatt megszokott szellemi képességünket csak bizonyos idő után fokozhatjuk a maximumra.

A robbanékony vívómozdulatok igen nagy károsodásnak tehetik ki a felkészületlen izületeket és izomrostokat. Egy bemelegítés nélkül végzett hirtelen mozdulat sajnálatos következménye nemcsak azon, hanem esetleg még a következő versenyeken is sújtja a vívót.

Mindezek a tapasztalatok arra készítetik a ver-

senyzőket, hogy már az első mérkőzésre szólítás időpontjában bemelegítve álljanak a pástra.

A bemelegítés tartalmát több külső tényező befolyásolja. Ezek megfigyelése, ismerete, a hozzájuk való alkalmazkodás sokban segíti a mérkőzésre való sikeresebb felkészülést. Ezek is részét alkotják annak, amit versenyzői tapasztalatnak hívunk.

Felsorolunk néhányat.

A reggeli versenykezdés a délutánival szemben intenzívebb és átfogóbb bemelegítést igényel. Ilyenkor az éjszakai alvás következtében a szervek működése lassabb, tehát a normális szint alatt van. Elsődleges feladat bemelegítés előtt ezt a szintet elérni. Ennek érdekében jókor kell felkelni, amennyiben lehetőség van rá könnyű szabadtéri futással vagy gimnasztikával kezdeni a napot és ezzel is gyorsítani a folyamatot. Sokan frissítő zuhanyozást alkalmaznak,

és jármű helyett sétával közelítik meg a verseny színhelyét.

Ezeknek a szempontoknak figyelmen kívül hagyása vonja magá után a reggeli bágyadtságot. A versenyző szinte "alszik" a páston első mérkőzése alatt. Hogy ez mennyire így van, bizonyíték rá a negatív példa, sokszor mennyivel frissebb, elevebb az a sportszerűtlenül élő, egész éjszakát átszórakozó vívó, a pihent, de még nem elég éber állapotban lévő ellenfelével szemben, az első fordulóban. A sikertelen kezdést pedig sokszor nem lehet korrigálni napjaink versenyvívásában.

Sok induló és kevés pást esetében esetleg órákkal a kezdés után szólítják csak a versenyzőt. A túl korán és túl nagy intenzitással végzett bemelegítés ilyenkor elveszíti hatását. Az órákig tartó várakozás lemerevít. Ilyenkor a versenyző újból kezdheti a bemelegítést. Ilyen esetekben célszerűbb a bemelegítést közvetlenül az első mérkőzés előtti időre halasztani, vagy rövid ideig tartó, partnerrel folyó asszózást vagy láb munkázást, esetleg szurópárnázást végezni és így várni a pástra lépést.

Különösen csapatverseny esetén, mikor egy bizonyos időpontban kell maximális tuserővel rendelkezni, mindenképpen a kétszeri bemelegítés az ajánlatos. A kezdés előtt jó félórával, alaposan átlizadva kell az előmelegítést abbahagyni és várni a megnyugvást. A pástralépést megelőző negyedórán ismét esetleg könnyedebb iskolázást, vagy találatra menő asszózást kell végezni. Ezt úgy végezzük, hogy a kezdésig a megnyugvási idő mindenképpen biztosítva legyen. Hídeg teremben nem elég az egyszerű bemelegítés. Az egyes mérkőzések között is tartani kell az elért szintet. A verseny során ez igen nagy figyelmet és gondot ró a vívóra, különösen azokra, akik erősebb termetűek, nagyobb izomfelülettel rendelkező testi felépítésűek.

Nagyobb intenzitású bemelegítő mozgásra van szükség, ha a versenyt megelőzően hosszabb utazást tettünk, pl. külföldi verseny esetén.

A bemelegítés során a versenyző kipróbálhatja a pást talaját. Ugyanez vonatkozik egyéb, a versenyszínhellyel kapcsolatos effektusra, mint a megvilágítás, vagy a közönség zavaró hatása.

A bemelegítés tartalmát a versenyző egyéni igénye szabja meg. Lazább izomzatúak számára kevesebb, kötöttek számára több bemelegítő mun-

ka szükséges. Sok kiemelkedő tudású versenyző úgy vélekedik, hogy az első fordulóban a gyenge ellenfelekkel szemben asszóról-asszóra bemelegszik. Így a verseny előtt alig-alig mozog valamit. Ez a felfogás sokszor megbosszulja magát, ezért aki nem kockáztat, kerülje.

A háromféle versenyzői rajtállapot, - a megfelelő, a túlzott rajtláz vagy a rajtközüny - annyiban befolyásolja a bemelegítés tartalmát, hogy a két utóbbi típusnál célszerű az átlagosnál tartósabb mozgással és folyamatos tevékenységgel levezetni a feszültséget, vagy éppen ezzel keltetni fel a még szunnyadozó harci kedvet.

A bemelegítés leglényegesebb része a vívómozdulatok gyakorlása.

Ez végezhető partnerrel, vívómesterrel, szurópárna segítségével. A mozgás óvatos nyújtózkozással kezdődjék és amennyiben szabadvívással folytatódik, feltétlenül vegyenek be a mozgásba támadás-védelmi megoldásokat. A mozgás lassan visszafogottan kezdődjék, és csak fokként gyorsítsanak. Egy megoldást többször is próbálgassanak, és a cél ne a pörgő kéz, hanem a pontos hegyvezetés legyen.

A partnerrel történő bemelegítés időtartama egyenként változó. Van aki sok partnerrel rövid asszózásokat kezdeményez és számolja a találatokat, van aki kerüli ilyenkor a riválisokkal való találkozást és inkább egy számára veszélytelenebbnek tűnő partnerrel hosszabban melegít. Nemzetközi vagy csapatversenyeken a melegítést általában az egy nemzet vagy egy csapattaliek egymással végzik.

A bemelegítő vívásnál még akkor is, amikor számolják a találatokat, felesleges győzelemre törni, mivel a melegítő partner számára lehet, hogy épp ez a vereség ad ötletet más taktika kialakítására. Célszerűbb inkább egy bizonyos kiválasztott akcióból adni a találatokat.

Tőr- és párbajtőr versenyek előtt ajánlatos a bemelegítést gépbe kapcsolva végezni. Ez valószínűbb teszi a szurásokat és lehetőséget ad a fegyverek és a felszerelés újbóli műszaki kipróbálására.

A fegyverrel történő bemelegítéssel kapcsolatban még két tanács adható. Az egyik, hogy a mozgás legalább addig tartson, amíg a vívóruha a verejtékezésztől átnedvesedik, a másik pedig, hogy akit verseny előtt felkérnek a melegítésre, az lehetőleg senkinek ne mondjon kérésére nemet.

A versenyző bemelegítésének utolsó fázisa az idegrendszer felkészítése a küzdelemre, a koncentrálásra. Ezt pszichikai bemelegítésnek hívják, és olyan tevékenységek, szokások kialakításából áll, melyek elősegítik a versenyző figyelmének összpontosítását, leszűkülését az előtte álló küzdelemre. Ez valamiféle lelki befeléfordulást eredményez. Enélkül a képesség nélkül elképzelhetetlen a magasfokú eredmény elérése.

A pszichikai bemelegítés hosszú folyamat, mely tulajdonképpen a verseny alatt fejeződik be. A vívó mérkőzésről-mérkőzésre egyre jobban "lát", leküzdli idegességét. Fokozatosan fel tudja építeni az asszót, tartani tudja előnyét, vagy képes lesz egy vesztesre álló mérkőzést nagy lelki elhatározás következményeképpen megfordítani és így fokról-fokra eljut abba a különleges és megrendítő lelki állapotba, melyben a játékosság szerepét a küzdelem veszi át, és az egész szervezet és idegrendszer mintegy "transz" állapotban csak egy cél, a találatadás és a győzelem felé tör.

Tehetünk-e a verseny vagy az asszó megkezdése előtt valamit ennek az állapotnak elérése érdekében? Feltétlenül!

Kialakult versenyzői szokás, hogy a csoportbeosztás után mindenki helyet keres magának, félrevonul egy külön zugba, előkészíti fegyvereit, Nem egyszer megfigyelhető, hogy kitűnő versenyzői adottságokkal rendelkező vívók szinte magukba roskadtnak ülnek, teljesen elernyedten fekszenek, vagy ketrechebe zárt ragadozóként le-föl járva várják szólitásukat.

Nemcsak a vívósportban, hanem máshol is megfigyelhető ez, főleg ahol rövid idő alatt kell nagy teljesítményt elérni, mint pl. sulyemelésben, rövidtáv futásnál, atlétikai dobásoknál, stb.

Helytelen tehát, ha a vívó ebben a periódusban úgy jön meg, cseveg és úgy lép a pástra, mintha a büfébe menne. A visszavonult vívó gondolataiba mélyed és az előtte álló feladat ismeretében mérlegeli lehetőségét. A vívó elhatározást hajt végre magában a minél sikeresebb szereplés érdekében. Erre az erőgyűjtésre, magabizálásra igen nagy szükség van. A vívó azzal, hogy begubózik, mintegy saját magát rekeszti ki környezetéből. A vívó ezekben a percekben magára van hagyva, mert csak így tud százszázalékosan koncentrálni.

A vívó a verseny megkezdése után fordítsa minden figyelmét a pást eseményei felé. Az ott törtétekből hasznos következtetéseket vonhat le a maga számára. A lámpalázás, ideges típus abból a lelki alapállásból induljon ki, hogy szorgalmával, lelkiismeretes felkészülésével a maga részéről mindent elkövetett a siker érdekében. Amennyiben valaki a bemelegítés során mozgását nem érezte megnyugtatónak, vagy csoportjában túl erősnek tűnő ellenféllel kezd, gondoljon arra, hogy a győzelmet nemcsak a saját jó, hanem az ellenfél rossz vívása esetén is el lehet érni.

Könnyebb a pszichikai bemelegítés csapatverseny esetén. A vívó kevésbé van magára hagyva. Az egyívé tartozás érzése már a verseny kezdetén is jobban magával ragadhatja. Számos példa van arra, hogy közepes képességű vívók, akik magukért harcolni erőtlének, egy jó szellemű csapatban bárkit legyőzhetnek.

A csapattagok a verseny kezdetén együtt helyezkedjenek el. A csapatkapitány vagy a vívómester biztosítsa zavartalanságukat. A csapattagok egymást bátorítva, segítve, vereség esetén vigasztalva küldjék a pástra, buzdítsák hanggal, tapssal, a küzdelemben éppen résztvevő társukat.

A versenykezdés és az első forduló

A versenyzés stratégiáját tárgyalva abból a feltetelezésből indulunk ki, hogy a szóban forgó verseny nagy jelentőségű, tehát amelyen rangos ellenfelekkel találkozhat a vívó, nemzetközi, vagy a saját legmagasabb kategóriájának megfelelő szinten, és a felelősség teljes súlyával a vállán kell számot adnia tudásáról. Számunkra elsősorban csak az ilyen jellegű versenyzés mozgatórugóinak, ténykedéseinek megfigyelése fontos.

A kezdés és az első forduló benyomásáról, versenyzői közérzetéről megoszlik a vívók nézete. Van, aki már az első mérkőzésel során úgy érzi, "mély vízben" van, és később, a versenyre visszatekintve, a kezdés merev, tempó nélküli asszót érzi a verseny kritikus pillanatainak. Akadnak viszont olyanok, akik ezeket mintegy bemelegítésnek szánva, könnyen, játszva abszolválják és fölényesen jutnak tovább. Mi ennek az oka?

Ez valószínűleg alkati kérdés. A verseny előtti bemelegítés hatása egyénekenként különböző hatás-

fokkal jelentkeznek. Másrészt az, ami az első fordulókra egyébként is jellemző, hogy az esélyesebbek gyakran tartózkodó, biztonsági, lehetőleg nem kockázatos, az esélytelenebbek pedig merész, türelmetlen és elszánt vívómodorral kezdenek és így igyekeznek a továbbjutáshoz szükséges győzelmeket összehozni.

A felkészült és esélyes vívónak, ha "együtt van" az első fordulókból nem okozhat különösebb gondot továbbjutni. Előfordul azonban, hogy rossz nap, könnyelműködés, balszerencse, stb. következtében a kiesés szélén áll. Ilyenkor tehát már a versenykezdek előtérbe kell lépnie az akaratilag tulajdonságoknak, a pillanatnyi rossz forma, zsüri tévedések, vagy sportszerűtlen ellenfelek asszóleadása hatására is a versenyzőnek a letörés helyett elkeseredett elszántsággal kell hozzáfogni az utolsó esély megjátszásához.

Az asszókban lefolyó küzdelem milyensége már a taktika témakörébe tartozik. Itt az első forduló tárgyalásánál csak néhány általános érvényű gyakorlatról beszélünk:

1. A versenyző legfontosabb feladata a csoportban lévő ellenfeleinek megfigyelése. Az első mérkőzések során ut. a legtöbb versenyző leszűkített technikai anyaggal operál, tehát gyakran ismétli ugyanazt. Ezt meg kell látni és számitásba venni. A megfigyelésnek azonban legalább ugyanugy ki kell terjednie a zsüri és az iroda tevékenységére. (Ennek részleteit már a legutóbb tárgyaltuk.)

2. A versenyző mindenképpen alakítson ki magában taktikai tervet és így lépjen pástra. Ez a terv alapuljon a megfigyelésre és az előző verseny- emlékekre. Az asszó során azonban ne ragaszkodjék görcsösen hozzá; ha érzi, hogy ez kudarcot jelentene, rugalmasan váltszon.

3. A versenyző leplezze érzelmeit, uralkodjék idegességén és lámpalázán. Ha nem ismeri ellenfelét, vagy a zsüri tagjait, kezdeményezzen bemutatkozást; Ez az udvariassági gesztus jó benyomást tesz, ezenkívül derít és magabiztosságot sugároz.

Ellátendő és kisszerű az a magatartás, amelynél a vívó megkeresi soron következő ellenfelét és "manőverezési" célzattal lemondóan nyilatkozik a saját esélyeiről. Taktikailag pedig teljesen elhibázott, ha a mérkőzés után a győztes "jóindulatúan" megmagyarázza a vesztes partner előtt győzelmének okait. Meg is érdemli, ha a következő

fordulóban ennek eredményeképpen aztán ki is kap tőle. (Ez alól az ítélet alól természetesen családtagok, vagy szoros barátságban lévők felmenthetők.)

4. A pástra lépés után célszerű meggyőződni a technikai berendezés állapotáról, az első alkalommal kérdéseket intézni udvarias formában a zsüri vezetőjéhez; az esetleges kételyeivel kapcsolatban, melyeket célszerű az elején tisztázni: klubtárs asszók, zsürik hovatartozása, pástméret, időmérés, fegyver kontroll továbbjutás módja, stb.)

5. A levivott asszó után - és ezt nem lehet eléggé hangsúlyozni, - meg kell győződni minden esetben, helyesen írták-e be az eredményt a jegyzőkönyvbe. A versenynek ebben a fázisában "nagy üzem" van, tíz-husz pást körül kétszáznál több vívó is nyúzsóghet így az adminisztrálásba igen sok hiba csuszlik. A továbbjutás vagy a rangsorolás egy-egy találaton mulhat, mint a VB példa is mutatja. 1962-ben Buenos-Ayres-ben az egyik magyar versenyzőt kiessettnek hirdették ki és csak a harmadik összedáznál derült ki, hogy ő ment tovább.

6. A versenyzőnek ismernie kell minden részletre kiterjedően fegyvernemének szabályait, és a zsüri döntéseit ennek birtokában éberem figyelni. Ha az elnök a szabályokat rosszul értelmezi, vagy ezekkel ellentétes szellemben dönt, óvásnak van helye.

Az óvást a vívó még a további találatok megitélése előtt szóbelileg azonnal jelentse be az elnöknek, ha pedig nem nyert orvoslást, igazának tudatában fellebbezzon.

A vívószabályok hibátlan alkalmazásának szigorú igénye elsősorban a combat fegyvernemre jellemző, azonban a vívás küzdőjellegeinek fokozódása, a rivalizálódás szélesedése ma már természetessé teszi ezt a verseny során a legbarátságosabb légkörű összecsapásokban is.

Kétségtelen elismerésre méltó és lovagias gesztus egy kosárgyanus szurás, vagy más szabályos körülmények között elért és megadott találat nem kérése. Felvetődik azonban a gondolat, joga van-e erre a versenyzőnek például csapatküzdelem esetén, vagy feledheti-e saját jól felfogott érdekét, hiszen kétes, de megítélt találatot nemcsak adni, hanem kapni is szokott a vívó, sőt ezek a versenyzés során kiegyenlítődést mutatnak. Egy nem kért találat lelkiert, és elis-

merést válthat ki, de kínos vereséget is hozhat.

7. A versenyzőnek a mindenkori lebonyolítási rend ismeretében éberén figyelnie kell a csoportján belüli erőviszonyok alakulását. Figyelnie nemcsak a saját, hanem ellenfeleinek tusarány viszonyát és továbbjutási tervelbe be kell kalkulálnia az esetleges sportszerütlenségéből, vagy közömbösségből adódó asszóleadásokat, a csoport legerősebb és leggyengébb emberének teljesítményét, stb. Sokszor az egyetlen sansz megjátszásához elég egy kettősvereség párbajtőrben, vagy egy jól időzített baráti kérés a csoporttárshoz, hogy vivjon komolyan utolsó ellenfelével.

Ha az esélyes versenyző az előmérkőzések során kiesik, természetesen súlyos megrázkódtatáson megy keresztül, még ha azt leplezni igyekszik is. Tapasztalt versenyző azonban tudhatja, egyedi eseteknél messzemenő következtetést ebből már csak azért sem érdemes levonni, mivel nem egyszer bebizonyosodott, hogy csapnivalóan rosszul kezdő és már kiesett vivő, valamilyen "csoda" következtében (valaki lesérült, vagy leléptették) mégis továbbjut és a későbbiek során felszabadulva, alig veszítve, mérkőzést, megnyeri a versenyt.

Ha valamit, akkor talán azt kell megfigyelni, hogy jelenlegi rossz szereplése miként illik be egész évi felkészülésébe és teljesítményébe, és mi az, ami miatt az asszókban elsősorban alulmaradt.

A versenyzés közbeni szünetek hatása

Gyakran emlegetik a vivók a harcias közmondást, hogy: "... nem az első, hanem az utolsó csatát kell megnyerni!" Vagy azt, hogy "az a győztes, aki nem az ütközetet, hanem a hadjáratot nyeri meg". Ebben sok igazság van, amit a vivőversenyzésre is alkalmazni lehet, bár kieséses rendszer-nél nemigen tudja a versenyt megnyerni az, aki az ütközeteket elveszítette. A verseny kezdetén megmutatózó jó vívás, az előmérkőzések könnyű vétele nem hozza meg törvényszerűen a végső sikert is. Ennek oka a versenyzés közbeni hullámvölgyek, várakozások kiszámíthatatlan hatása.

Felvetődik a kérdés, érdekemelnek-e különösebb figyelmet a szünetek, a plhenők, a versenyzés közbeni üresjáratok? Ha arra az alapállásra helyezkedünk, hogy verseny közben semmit nem bi-

zunk a véletlenre, úgy azt kell válaszolnunk, hogy feltétlenül foglalkozni kell vele. Érdemes ennek alátámasztása érdekében néhány kiragadott példán egy kis számítást végezni. Mennyi vivőidő és szünet van egy 32 fős teljes körmérkőzésen? A bruttó idő általában másfél napra tervezve 16 óra. Ez alatt kell levivni egy versenyzőnek 31 mérkőzést. Ha az asszók időtartamát átlagosan tíz percre vesszük, egy vivő a 16 órás versenyen öt órát viv és 11-et, a versenyzésre szánt idő mintegy 68 %-át várakozással tölti.

Hasonló arány jön ki az egynaposra tervezett VB rendszerű versenyen is. A világbajnokságon két nap van szánva egy ilyen versenyre. A vivő a 24 órából 20-at tölt várakozással, vagyis a versenyidő 82 %-át.

Teljes körnél, vagy csapatversenynél viszonylag arányosan oszlik meg a várakozási idő, míg az egyéb jellegűeknél kiszámíthatatlan.

Mit csinál, vagy csináljon ezalatt a tetemes idő alatt a versenyző? Az első és legfontosabb, hogy a verseny ideje alatt egy percre se szüneteljen meg a készség állapotába maradni. Ne vezesse félre az előző forduló könnyed, jó vívása, versenyző társainak szertelensége az étkezés, a dohányzás, sőt az italozás vonalán. Ne kényelmesedjen el ébersége, s arra törekedjen, hogy a versenyen adódó szünet elsősorban erőgyűjtés legyen a továbbiakra.

A szünetek ugyanis a vivőversenyek legveszélyesebb buktatói lehetnek. Nemcsak az izmok működésében jöhetnek létre zavarok, hanem megtörheti a lendületet, a "szériát".

A jó kezdés után a szünetben megelégedett, sikerérzés tölti el a vivőt, és hajlamos arra, hogy jöjjön-menjen, társalogjon, figyelme szét-szóródjon, nem is sejtve, hogy közben elmulasztotta izmai hőfokának konzerválását, ezért elmeredett és a hirtelen jött megnyugvás érzése nem biztos, hogy elég hajtóerő lesz a folytatáshoz.

A gyengébben kezdő megijed, a szünetben inkább visszavonul, mérlegelve elemzi addigi teljesítményét és megfontoltabban, elszántabban és többnyire sikeresebben fog a folytatáshoz.

A helyes magatartás függ a szünet időtartamától. Amennyiben az asszók közötti szünetről beszélünk, a leghelyesebb, ha a versenyző

egyáltalán nem fogja fel szünetnek, hanem az egész fordulót vagy csapatmérkőzést egy egésznek érzi. Amikor nem viv, akkor is éljen bent a küzdelemben, mint az a labdajátékos, aki az egész mérkőzés alatt a pályán van és játszik, akkor is mikor nincs nála a labda.

Nehezebb tanácsot adni, ha nagyobb szünetekről van szó. Egy-két óra, vagy még annál is több várakozás után majdnem úgy kell hozzáfogni a folytatáshoz, mint a verseny kezdéséhez. Hogy a melegítést milyen szinten lévő fizikummal és idegrendszerrel kezdjük, ez a szünetbeli magatartás függvénye. Aki ezt a szünetet végigalussza, annak fel kell "ébrednie", aki túltáplálkozott, annak a fölösleges vízmennyiségtől meg kell szabadulnia, szóval sok energiát kell feláldoznia az inaktív melegítő mozgás során. Jobban jár tehát az, aki pihenve, de azért aktivan (lábmunka, gimnasztika, vivás) tölti el a várakozás idejét. Ezen a vonalon is ki kell alakítani az egyéniségnek megfelelő szokásokat, és a sikeres kipróbálás után következetesen alkalmazni.

A szünetek hatásának szerepe a kieséses versenyrendszer bevezetése óta lett súlyponti kérdés. Sokszor teljesen kiszámíthatatlan a versenyző sorakerülése és a készületlenül pástra lépő vivó veresége esetén el is bucsuzhat a további szerepléstől. Különösen nagy létszámú nemzetközi versenyeken hangzik el gyakran a panasz, hogy a találkozó annyira szét van szabdálva várakozásokkal, hogy nem egy versenyző képtelen bemelegedni az egész verseny során.

Ezen az állapoton csak időről időre ismételt vívással, vagy azzal a módszerrel lehet segíteni, hogy a megkezdett asszóban tudatosan, halogató, türelmes, nagy távolságról folyó vívással kezdünk, nem akarva az eredményt gyorsan kicsikarni.

A döntő

A döntő a verseny legeredményesebb vívóinak végső összecsapása az első helyért. A győztes az lesz, akinél a technikai tudás párosul a küzdőszellemmel és a szerencsével, vagyis aki összes ellenfelét, vagy ellenfeleinek többségét itt is legyőzi.

Vivó stratégiai szempontból tehát a döntő lényegileg nem tér el a verseny egyéb fordulóitól, az ott megismert tapasztalatok itt is érvényben,

sőt fokozottabban érvényben vannak, hiszen az ellenfelek magasabb szintet képviselnek.

Ami a verseny döntőjét mégis vizsgálódásunk tárgyává teszi az a néhány különleges jele, melyre érdemes felfigyelni. Elsőnek mindjárt a külsőségek hatását említjük meg. Az előmérkőzések a termekben szeparálva, kis szigetlettként zajlanak le. A vivó elkülönülve, sokszor kiesve az általános érdeklődésből gyűjtögeti győzelmeit.

A döntő ünnepélyes légköre, az ismerős vagy ismeretlen nézők előtti szereplés, bénító hatással lehetnek a gátlásos karakterre. Megilletődötten, lámpalázasan sok vivó nem a megszokott stílusát vívja. Önbizalom hiányból, vagy teljesen passzívvá válik, vagy a közönségnek vissza befelelejtkezik az eredménytelen látványosságba.

Ugyanakkor vannak, akik szárnyat kapnak a pódiumon. A fényező és a publikum valóságos dopping a számukra. A döntő asszójának taktikájánál nem árt ezeket a versenyzői tulajdonságokat is figyelembe venni.

A vívásnál a döntőbe jutás már rangot jelent. Míg a vivó ezt el nem éri, képes oroszlátként küzdeni. A döntőben azután könnyelmű, türelmetlen, akaratnélküli vívással önmagát fosztja meg a győzelemtől, vagy a dobogótól.

Valahogy úgy van, hogy a döntőbe jutás ténye tudat alatt kielégíti a vivót, felenged addigi versenyzői feszességéből, fegyelméből és a szünetben már csak statisztál a helyzettel mellett.

A vivó-döntő érdekesebb jellegzetességeit vizsgálva feltűnik egy törvényszerűség. Egy erős, több előmérkőzéses verseny a legritkább esetben fordul elő, hogy egy versenyző végül egyenletesen viva nyerje meg a versenyt. Hovatovább sokan a legnehezebb továbbjutottak között tippelik a döntőben a verseny győztesét és ez áll fordítva is, aki könnyedén jutott döntőbe, végül is nem tud beleszólni az elsőségért folyó küzdelemben. Ennek alapján tehát azt sem tudja eldönteni, hogy végül is milyen formában volt a versenyző az adott versenyen, hiszen a teljesítménye hullámzott?

A vívóforma is bizonyos fokig független az eredménytől. Attól még vivhat valaki jól, hogy nem nyeri meg minden mérkőzését, vagy a versenyt. Ez alkalommal tehát csak a szerencse hiányzott és így a győzelem másé lett.

Felvetődhet az obligát kérdés: a jó szerepléshez a jó forma mellett szerencse is kell?

Ilyen formában a kérdést felvetni nem helyes. A jó formához ugyanis sok verseny, sok lehetőség kell és akkor már a szerencse jelenléte magától értetődőbb és természetesebb.

A döntőben szereplő vívó a páston a közönség érdeklődésének középpontjában kissé ugyan, mint a színész a színpadon; meg kell ta-

nulnia harmonikusan mozogni. A vívás lovagias hagyományai, eleganciája, a versenyzés népszerűsége feladatot is ró minden egyes versenyzőre, hogy a döntő a sportteljesítmény mellett látványosság is legyen és ne csak rendezői feladat.

Aki egy bajnoki, vagy nemzetközi verseny döntőjének közelébe kerül, annak tudnia kell, hogy a félszeg és suta viselkedés éppoly hiba, mint a zabolázatlan indulat

Plovdivi TOTO Kupa

JELENTÉS A MAGYAR VIVÓSZÖVETSÉG RÉSZÉRE

Kényelmes utazás után II. hó 19-én este érkezünk Plovdivba. Szállásunk elfoglalása után vacsorázunk és a délután megtartott technikai értekezlet határozatait ismertették.

A másnapi törversenyen 36 induló volt, és világbajnoki rendszerben bonyolították le a versenyt. Mindhárom versenyzőnk simán vette az első akadályt. A második fordulóban Szlovenszki egy győzelmet szerzett. Nem ment neki a vívás, s kidolgozott támadásai is érvénytelenre sikerültek. Sok esetben nem szólt a fegyvere: ezért elbizonytalankodott és kiesett a további küzdelemből. May Attila, Kovács István egyformán három győzelmet szereztek és szerencsésebb index-számmal Kovácsnak sikerült a továbbjutás.

May Attilának talán egy asszót nem szabadott volna elveszítenie ebben a fordulóban a gyengén vívó bolgár versenyzővel szemben, de ebben zsüri-tévedések is közrejátszottak. Kovács István a közép-döntőben ellenállhatatlan vívással biztosította a döntőbe jutást, ahol szintén nagyon jól vívott és az első hely kérdésébe is beleszólhatott volna, amikor utolsó asszójában a később győztes Meler ellen már 3:0 arányban vezetett, s győzelem esetén holtversenyt vívhatott volna. Sajnos, ez a győzelem nem sikerült; az NDK-s versenyző nyugodtabb és rutinosabb benyomást keltett és megnyerte a versenyt. Ettől függetlenül Kovács egyenletesen jól vívott.

A kardversenyen 34 induló volt.

A kardverseny a mieink számára egészen a döntőig nem hozott izgalmat; egyenletes vívással kerültek be a döntőbe, addig talán Szilávy vívott a legmeggyőzőbben. A döntőben a résztvevők kérésére német zsüri bíráskodott, mivel ők nem képviseltették magukat a döntőben, de ez a választás nem bizonyult szerencsésnek, mert az előmérkőzések során kitűnően bíráskodó német edző teljesen indiszponált volt; sok esetben fordítva ítélte az akciókat, s az oldalbírók sem nyújtottak segítséget, szakértelem hiányuk miatt. A magyarok körbeverték egymást s végül a már említett tévedések közepette a bolgár Szpiridonov nyerte a versenyt, aki azonban jól vívott, csak a győzelemhez szükséges végső lökést kapta ajándékba.

Verseny után baráti vacsorán vettünk részt egy nagyon szép étteremben; igen jó hangulat alakult ki; kedves befejezése volt, a versenynek. Ellátásunk kitűnő, vendéglátóink szívélyesen fogadtak; kívánságainkat teljesítették; a rendezés elsőrangú volt.

dr. Pap Csaba

EREDMÉNYEK

NŐI TÖR VÁLOGATÓ VERSENY:

Az MVsz. 1970. III. 21-én rendezte meg a női tör tájékoztató versenyét. Az indulók száma 38 volt. Az előmérkőzések 3 csoportban bonyolódtak le.

Az I. forduló eredménye: 6 csoport alakult, a 6 vivóval. Továbbment 4, kiesett 2 vivó.

S e l e j t e z ő

1. csoport: Továbbment: Rejtő, Száray, Fodor, Kismartoni.
2. csoport: Továbbment: Szolnoki, Kapcsándi, Tordasi, Kelemenits
3. csoport: Továbbment: Simonffy, Kollányi, Károlyfi, Szabó É.
4. csoport: Továbbment: Harsay, Marosi, Hajzer, Maros
5. csoport: Továbbment: Szalontai, Németh I, Bóbis, Sass M.
6. csoport: Továbbment: Sákovitsné, Seregi, Vadász, Sári.

E l ő d ö n t ő

1. csoport: Kiesett: Bóbis BVSC, Harsay VM., Szabó É. BVSC.
2. csoport: Kiesett: Szalontai OSC, Sári BVSC, Kelemenits HSE
3. csoport: Kiesett: Simonfi DO., Fodor BVSC, Hajzer DO.
4. csoport: Kiesett: Seregi DO, Sass VM., Németh I. Szolnok.

K ó z é p d ö n t ő

1. csoport

Rejtő DO. 5 gy.
Marosi DO. 3. gy.
Kollányi VM. 2 gy.
Száray VM. 2 gy.
Kismartoni HSE 1 gy.
Harsay BVSC

2. csoport

Tordasi V.M. 4 gy.
Szolnoki DO. 4. gy.
Vadász OSC 3 gy.
Kapcsándi BVSC 2 gy.
Károlyfi BVSC 2 gy.
Sákovicsné VM. 0 gy.

D ö n t ő

- I. Tordasi V. MET 7 gy.
- II. Rejtő DÓZSA 5 gy.
- III. Száray V. MET. 4 gy.
- IV. Kollányi V. MET. 4 gy.
- V. Marosi DOZSA 4 gy.
- VI. Szolnoki DÓZSA 2 gy.
- VII. Vadász OSC 1 gy.
- VIII. Kapcsándi BVSC 1 gy.

VIVÓ HIRADÓ a Magyar Vivó Szövetség hivatalos lapja. Szerkeszti a Szerkesztő Bizottság. Felelős szerkesztő: Tábor István. Szakszerkesztő: David Sándor. Szerkesztő: Székelyhidly Tibor. Szerkesztőség: a Magyar Vivó Szövetség hivatalos helyisége: Budapest, V. Rosenberg hp. u. 1.sz. Tel.: 114-800. 119-080. Kiadja a Sportpropaganda Vállalat, Bp. XIV. Istvánmezei ut 3. Felelős kiadó: Pécsi Tibor igazgató. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál /Budapest, V. József nádor tér 1. sz./ közvetlenül vagy csekkbefizetési lapon /csekk számlaszám egyéni: 61.280, közületi: 61.066/, valamint átutalással a KHI MNB 8. sz. egyszámlájára.

Index szám: 26.922